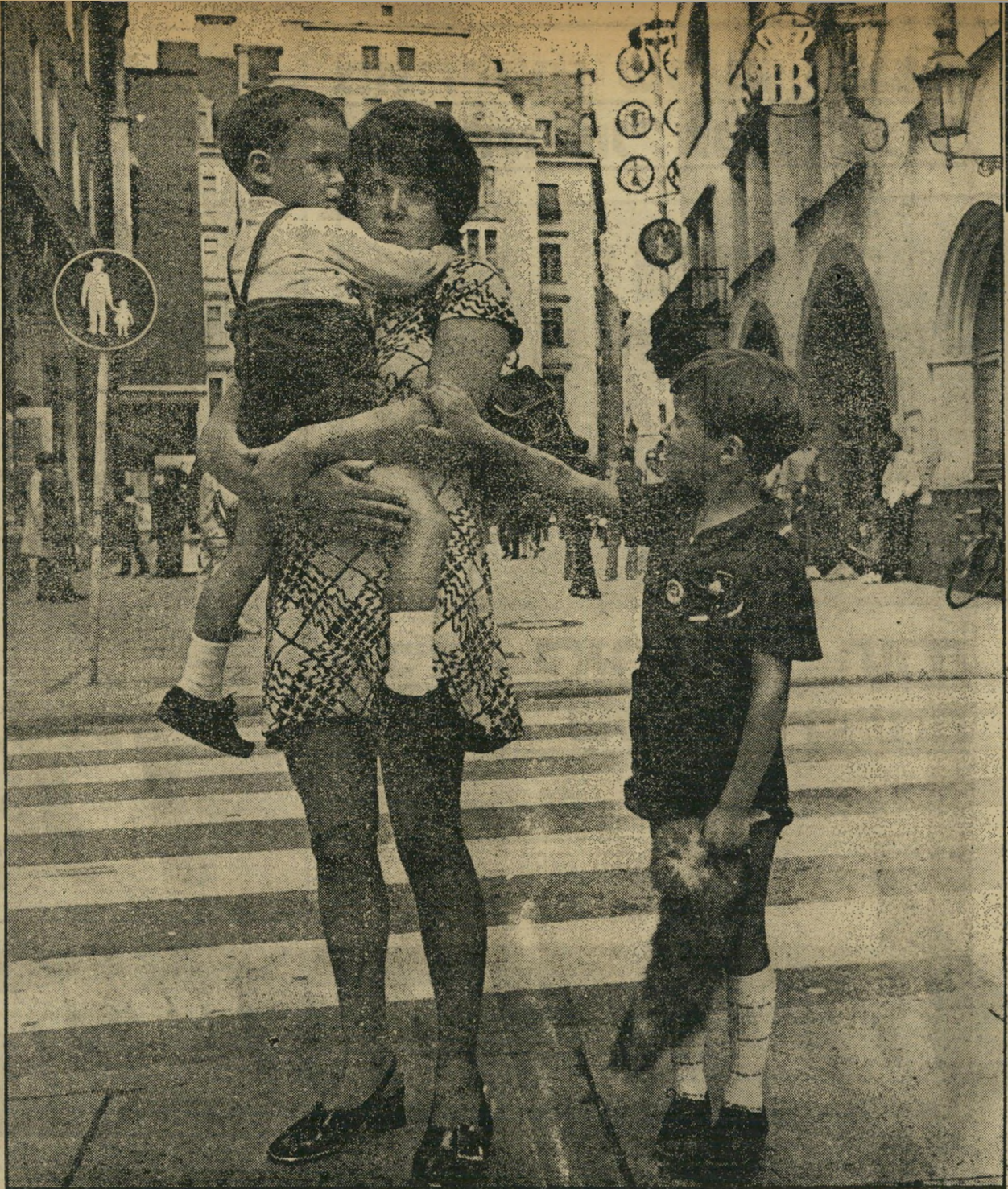

רשומה על שמה של מטי.
 כן נודע לי, מאוחר יותר, כי בטרם עזב
 את הארץ נפגש אברהם עם אחיה של מטי,
 איתו היה מסוכסך, וירה עליו באקדה.
 מאז לא ראיתי עוד את ידידי — עד
 שתמונתו התפרסמה לאחרונה בעיתונים,
 תחת הכותרת „מלך העולם התחתון השאיר
 ירושת מיליונים לבתו.“
 פעם אחת בכנב קיבלתי ממנו ד"ש עקיק.
 היה זה לפני שלוש שנים בערך, כשחברי

בתמונה למעלה: מזל, זוהר, לשעבר ברי-
 גר — אשתו הראשונה של הנרצח, אותה
 נטש עגונה — בישראל עם בתם עירית
 (בזרועותיה), שלה לה את הגט מאוחר
 יותר מגרמניה. למטה: עירית, יורשת
 המיליונים, שהיא כיום ילדה בת 12.

אניטה ברגר — הידועה בציבור של הנרצח, יחד עם מוריס ומיכאל, שניים
 משלושת הילדים שנולדו לבני הזוג. יש הטוענים כי אברהם ואניטה נישאו אצל רב
 ברומניה. מה שברור הוא, כי הם לא נישאו בנישואין אזרחיים — ועובדה זו
 מנת בעדה, בינתיים לפחות, לרשת את המיליונים של הנרצח. לפי החוק הגרמני
 שהיה בתוקף ביום הירצחו של ברגר, גם ילדיו שנולדו מחוץ למסגרת הנישואין
 אינם זכאים לרשת אותו. שבועיים לאחר מכן שונה החוק — מאוחר לילדיו ברגר.

האשה הגרמניה

מי תזכה בירושת המיליונים?

היקשתה עליה להסתגל לחיי משפחה. הוא
 התלונן שלא היתה מכינה אפילו ארוחות,
 רק מבלה כל הזמן אצל הוריה.
 לאחר שברחה ממנו פעם שנייה,
 גילה אברהמיליה, כי הוא היה מתג
 נב בערבים לצדיק של הוריה והסתתר
 ממול, כדי לעקוב אחרי הבאים והיוצאים.
 לדבריו, הוא הבחין מחדש באותו שוטר
 מימי ירח הדבש, כשהוא משוחח ארוכות
 עם מטי, וכן ראה את כל מעשיהם כשי
 ההורים לא היו בבית.
 למרות כל זאת, המשיך אברהמיליה להפי
 ציר במטי לחזור אליו.

מזל שירבה, למרות שבניתיים נולדה לה
 בת. כאשר נואש אברהמיליה מתקוותו, שינה
 את טעמו, החליט לנקום בה.
 הוא החליט להסתלק מהארץ תחת שם
 בדוי, להשאיר אותה עגונה לכל חייה.
 אולם את זאת הוא גילה לי רק ברגע
 האחרון. לפני כן הוא ביקש ממני למכור
 עבורו את דירתו. מצאתי לו קונה ב־7,000.
 ל"י. רק לאחר שצנב את הארץ התגלה
 הדבר לאשתו, כאשר שלחה מישהו לראות
 מה עם הבית, וזה מצא שם את הדיירים
 החודשים. הסתבר בכלל שחצי הדירה היתה

יימת, עד שהיא ברכה להוריה.
 בקשתו של אברהמיליה ממני היתה פשר
 טה: בתור ידידו היחיד, לנסות להחזיר
 אליו את אשתו. מובן שהסכמתי.

צאתי את מזל בבית הוריה, צדיק
 נול בשכונת שפירא בתל-אביב. בתחיל
 לה היא התייחסה אלי בחשד וסירבה בכלל
 לדבר איתי. בסוף נעתרה.

היא הסכימה לי שאיננה מסוגלת לחיות
 עם אברהמיליה. לטענתה, הוא היה קמצן
 וחשדן איום, ולא פעם גם הרים עליה ידו.
 למרות זאת, הצלחתי בסוף לשכנעה לני
 סות טוב. הבטחתי לבוא לעזרתם בכל עת.
 הנסיון לא נמשך זמן רב. כעבור זמן קצר
 שוב ברכה מטי לבית הוריה. שכנים סיפרו
 לי שכל ערב היו בוקעות זעקות אימים
 מבית הברגרים.
 הפעם, היה אברהמיליה מלא טענות חד-
 שות על אשתו. הוא טען כי החיים עימה
 בלתי נסבלים, כי היא איסטניסית נוראה,
 נגעלת מכל דבר, מתנגבת בשלוש מגבות,
 מסרבת למלא את תפקידה כאשת-איש. ל-
 דבריו, העובדה שחיתה לבד עד גיל מאוחר

לאחר שיצאו יחד זמן קצר, החליטו א-
 ברהמיליה ומטי להתחתן. „בירחתי עם אביה
 את הגדוניה והתנאים שהוא מוכן לתת לי“,
 סיפר אברהמיליה, „וקבענו תאריך.“
 אבל הצרות התחילו עוד לפני שעמדנו
 מתחת לחופה. אביה של מטי לא קיים את
 הבטחתו, ולא כתב בכתובה את הסכום
 שהוסכם עליו. כמובן שלא הסכמתי לקידור
 שין עד שימלא את הסכום.“

זוג הבריו יצא לירח-דבש. „זה היה
 ? : גיהנום“, המשיך ידידי במרירות. „כבר
 ביום השני אחרי שהגענו לבית-ההבראה,
 הופיע שם א זה שוטר וחיפס את מטי.
 בתחילה לא חשדתי בשום דבר, אבל כשהוא
 המשיך להגיע כל יום, התגנב לבלי חשד
 שמא זה מאהבה לשעבר. מה פתאום בא
 גבר לבקר את אשתי, כל יום — בירחי-
 הדבש שלנו ? התחלתי לחקור אותה, אבל
 היא טענה שזה סתם מכר.
 „כבר בירח-הדבש הורעו היחסים בינו-
 נו. לא יכולתי להבין איזה מכר משונה זה.
 כשחזרנו הביתה, לא יכולנו למצוא שפה
 משותפת. המיטתנו לחיות יחד תקופה מסוי-

הבת הישראלית

משותף שלנו ביקר במינכן ונתקל בו במק-
 רה. אבל אברהמיליה לא היה מעוניין אפילו
 להחליף עימו מילה. הוא ברח ממנו.
 אני חושב שפגישה זו היתה אופיינית
 לכל חייו של ידידי, לדעתי, כל חייו הוא
 רק ברח מעצמו. סבלות נעוריו, הפרידה
 מאביו, האכזבה מנישואיו — כל אלו דחפו
 אותו להוכיח שהוא איננו כישלון.
 העולם התחתון בגרמניה איפשר לו זאת.
 שם הצליח אברהמיליה, הנער למוד הסבל,
 לגרוף הון, להפוך לסמל ההצלחה — ולוא
 רק בעיני פושעים. אולם אני אישית מסוי-
 פק אם כל הדברים האלה הביאו לו את
 האושר המיוחל.
 לדעתי, אם הוא מצייץ עלינו כיום מאיזה
 מקום מלמעלה, הוא מאושר אולי בפעם
 הראשונה, כשהוא יודע כי בתו, שגדלה ב-
 ללו ללא אב, תיהנה מכל המיליונים שצבר.